

บทคัดย่อ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นเรื่องของปรากฏการณ์ธรรมชาติที่ไม่แน่นอนแต่รัฐต่างๆย่อมตระหนักว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศย่อมส่งผลร้ายต่อมวลมนุษยชาติทำให้เกิดความร่วมมือกันระดับประเทศที่จะต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันจากกิจกรรมของมนุษย์ที่เป็นต้นเหตุให้ความเข้มข้นของก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศเพิ่มขึ้นอย่างมาก รัฐต่างๆจึงร่วมมือกันในระดับระหว่างประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยการจัดทำเป็นข้อตกลงระหว่างประเทศ คือ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพิธีสารเกียวโต ในระดับต่อมา ดังนั้นการที่รัฐใดได้เข้าเป็นประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาและพิธีสารเกียวโตฉบับนี้แล้ว จำต้องปฏิบัติตามพันธกรณีแห่งอนุสัญญาและพิธีสารเกียวโตด้วย

วิทยานิพนธ์นี้จึงมุ่งศึกษาประเด็นการปฏิบัติตามพันธกรณีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพิธีสารเกียวโตซึ่งทำให้ทราบถึง ความเป็นมาและลักษณะทั่วไป วัตถุประสงค์และหลักการของอนุสัญญาและพิธีสารเกียวโต และเพื่อให้ทราบถึงพันธกรณีของประเทศไทยเมื่อเข้าเป็นภาคีแล้วมีผลกระทบให้ประเทศไทยต้องออกกฎหมายมาอนุวัติการอย่างไรบ้าง สอดคล้องและเพียงพอหรือไม่ ตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ เพื่อส่งเสริมและร่วมมือกับนานาประเทศลดภาวะโลกร้อนในปัจจุบัน อันเป็นประโยชน์ต่อระบบนิเวศธรรมชาติและมวลมนุษยชาติ

จากการศึกษา ทำให้ได้ข้อสรุปว่าประเทศไทยแม้จะเป็นสมาชิกภาคีแห่งอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภายใต้พันธกรณีแห่งพิธีสารเกียวโต แต่จะเห็นว่าในทางปฏิบัติไม่อาจปฏิบัติตามพันธกรณีได้จริงเนื่องจากประเทศไทย ยังไม่มีความพร้อมในหลายๆด้านไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากร ทุนทรัพย์ เทคโนโลยี วิชาการต่างๆ จึงไม่สามารถดำเนินการตามกรอบแห่งอนุสัญญาและและตามพันธกรณีแห่งพิธีสารเกียวโตได้ ดังนั้นกฎหมายของประเทศไทยควรกำหนดกรอบให้ชัดเจนในการทำกฎหมายที่สามารถบังคับใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม สำหรับประเทศต่างๆก็ต้องพยายามกำหนดกฎหมายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ภายใต้เงื่อนไขกรอบของอนุสัญญาและพิธีสารเกียวโต เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของพันธกรณีในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและลดปัญหาสภาวะโลกร้อนได้จริงโดยควรกำหนดนโยบายของประเทศให้สอดคล้องว่าจะดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนโดยการคำนึงถึงความรับผิดชอบร่วมกันในระดับที่แตกต่างกันเป็นไปตามขีดความสามารถและสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละรัฐเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ จะต้องมีการ

แลกเปลี่ยนข่าวสารที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนการปฏิบัติการ หรือการร่างอนุสัญญาต่างๆ รวมทั้งตรากฎหมายที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชากรโลก โดยมีใช้จำกัดขอบเขตแต่เฉพาะเพื่อผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจแก่รัฐใดรัฐหนึ่ง แต่จำต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่รัฐภาคีทุกรัฐจะได้รับ ผลประโยชน์จากการปกป้องและคุ้มครองจากปัญหาการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศเป็นองค์ประกอบ สำคัญอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียมกันด้วย